

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Nagy István ügyvéd által képviselt **felperesnek** dr. Virág Gyula ügyvéd által képviselt **alperes** ellen kártérítés megfizetése iránti perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2008. április hó 23.napján meghozott 5.P.20.093/2007/31. szám alatt meghozott ítélete ellen az alperes részéről 37. és 36. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja, és az alperes által a felperes részére 15 napon belül fizetendő nem vagyoni kárpótlás összegét 1.000.000 (Egymillió) forintra, és ezen összeg után az elsőfokú ítélet szerinti késedelmi kamataira, az általános kártérítés összegét 1.000.000 (Egymillió) forintra, és ezen összeg után az elsőfokú ítélet szerinti késedelmi kamataira leszállítja.

Az alperes által a felperes részére 15 napon belül fizetendő elsőfokú perköltség összegét összesen 130.000 (Egyszázharmincezer) forintra leszállítja.

Az alperes által az állam részére az illetékügyben eljáró hatóság felhívására fizetendő feljegyzett kereseti illeték összegét 120.000 (Egyszázhuszezer) forintra leszállítja azzal, hogy a fennmaradó feljegyzett elsőfokú eljárási illeték összegét és a felmerült orvosszakértői költséget az állam viseli.

Ezt meghaladóan az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

A másodfokú eljárási költségét mindegyik peres fél maga viseli.

Köteles az alperes az állam részére az illetékügyben eljáró hatóság felhívására megfizetni 120.000 (Egyszázhuszezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket, míg a fennmaradó fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperes részére vagyoni kártérítés címén 250.000,- forint tőkét és ennek 2004. november 25.napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát. Kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt nem vagyoni kártérítés címén fizessen meg a felperesnek 2.000.000,- forintot, valamint általános kártérítésként 1.500.000,- forintot és ezen összegek után 2002.január 22.napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek összesen 210.000,- forint perköltséget, valamint az államnak illetékhivatali felhívásra 225.000,- forint le nem rótt kereseti illetéket. Megállapította, hogy a fennmaradó illetéket az állam viseli.

Ítéletének indokolása szerint a felperes és az alperes házastársak voltak, de életközösségük megszakadt. Az alperes 2002. január 22. napján az esti órákban ököllel megütötte a felperes bal arcát, aki az ütés következtében bal oldali arccsont és csontos szemgödör elmozdulásos törést szenvedett el. A sérülés tényleges gyógytartama 8 hét volt.

Az Esztergomi Városi Bíróság a 6.B.260/2002/7. számú ítéletével az alperes bűnösségét súlyos testi sértés bűntettében megállapította és vele szemben egy évi - két évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetést szabott ki. A

Komárom-Esztergom Megyei Bíróság a 3.Bf.265/2003/3.számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A bántalmazást követően a felperesnél 2002. február 6-án sebészeti beavatkozásra került sor a helyi kórházban, ahol a törést lemezes-csavaros módon rögzítették, majd 2003. október 9-én a felperes arcüregéből a korábban beépített fémeket kivették.

A cselekmény bekövetkezésekor a felperes 28 éves volt. A sérülését követően türelmetlenné vált, önértékelési zavarai mutatkoztak és rendszeres fejfájással

küszködött. A sérülése helyét fájlalta, arca húzódik, időnként szédül, bal szemének mozgása beszűkült, illetve ha a szemét élesen jobbra vagy balra mozgatja, fájdalmat érez.

Az elszenvedett bántalmazásból esztétikai sérülési nyomok is hátramaradtak, ezért a felperes "A" plasztikai sebész szakorvost kereste fel, aki 2004. november 25-én a felperes bal arcfelének a sérülés utáni archeg és lágyrész hiányának injektabilis endorotezissel való feltöltését végezte el. Ezért a műtétért a felperes 250.000,- forintot fizetett ki, mivel ezt a társadalombiztosítás nem finanszírozta.

A felperes arcán asszimetria állapítható meg, a kontúrtöbblet az érintett terület zsibbadásával, a mimikai mozgások fájdalmasságával, arcbőrének időnkénti kipirosodásával jár, a bal szemüreg alsó peremén továbbá kis ujjbegynyi csont defektus található. A fájdalmasság az idegsérülés következménye, melynek műtéti helyreállítása gyakorlatilag nem lehetséges. A beültetett implantátum elmozdult, letokolódott, nem kívánt helyre rögzült. Műtéti eltávolítása plasztikai sebészeti szempontból indokolt, amely jelentős javulással járhat, de a társadalombiztosítás nem finanszírozza. Ezen műtétnek a költsége az 1.000.000,- forintot meghaladja.

A megyei bíróság a felperes módosított keresetét a Ptk.76.§-a és a 355.§.(4) bekezdése alapján részben megalapozottnak találta.

A 250.000,- forint vagyoni kártérítés vonatkozásában megállapította, hogy a plasztikai beavatkozás indokolt volt, annak szakszerűtlenségét semmilyen orvosi irat, illetve szakértői vélemény nem támasztotta alá, ennek összegét a felperes számlával igazolta.

A felperes által igényelt 1.600.000,- forint általános kártérítés körében "B" plasztikai sebész szakorvos szakvéleménye alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy a korábban beültetett implantátum eltávolítása feltétlenül indokolt.

A későbbiek folyamán az öregedéssel az arc bőre általában megereszkedik, a felperes esetében a sérülés következtében ennek a megereszkedésnek a mértéke a két arc felén eltérő lehet, mely újabb műtét szükségességét is felvetheti. A szakértő megállapította, hogy az általa szükségesnek ítélt beavatkozásokat a társadalombiztosítás nem finanszírozza, azok térítéskötelesek. Ezen műtétek ellenértéke az 1.000.000,- forintot meghaladja, ezek összege változó.

Ugyanakkor "C" igazságügyi pszichológus szakértő szakvéleménye alapján tényként állapította meg, hogy a balesettel okozati összefüggésben megállapított

fejfájás miatt a felperesnek rendszeresen gyógyszert kell szednie. A gyógyszerezésre a jövőben is szüksége lesz, annak időtartama, költsége pontosan nem határozható meg.

Mindezen két adatot együttesen értékelve és a sérelem körülményeit is mérlegelve az általános kártérítés összegét 1.500.000,- forintban határozta meg.

A felperes által kért 6.000.000,- forint összegű nem vagyoni kártérítést a megyei bíróság eltúlzottnak találta, és annak összegszerűségét 2.000.000,- forintban állapította meg. Álláspontja szerint az alperes által okozott bántalmazások felperesnek komoly fájdalmakat okoztak, ezt követően kórházi kezelésre és műtét elvégzésére is sor került. "D" igazságügyi orvosszakértő szakvéleménye alapján megállapítható, hogy a felperes sérülését követően fejfájás jellegű idegrendszeri és plasztikai sebészeti jellegű panaszok maradtak vissza. A felperes korábbi sérülései következtében egészségkárosodása maradt vissza, ezen állapota véglegesnek tekinthető, a további kezeléstől érdemi eredmény, javulás nem várható.

A kihallgatott tanúk vallomása alapján a megyei bíróság bizonyítottnak találta a szakértői szakvéleményekben rögzített felperesi fejfájás tényét, valamint azt, hogy időjárásra érzékeny a felperes arca, beduzzad, hideg időben bevörösödik. A felperest mint fiatal nőt az arcának eltorzulása nagyon megviselte, ezt a változást a mai napig nem tudta elfogadni.

Ugyanakkor megállapította, hogy a káresemény bekövetkezése óta a felperes testi és lelki állapota javult, abban pozitív változás következett be. Mindezen körülményeket együttesen értékelve a 2.000.000,- forint összegű nem vagyoni kárt megfelelőnek ítélte a felperest ért nem vagyoni hátrányok kompenzációjaként.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezést nyújtott be, melyben kérte annak részbeni megváltoztatását akként, hogy a nem vagyoni kártérítés összegét 1.000.000,- forintra, míg az általános kártérítés összegét szintén 1.000.000,- forintra kérte leszállítani.

Fellebbezésének indoklásául előadta, hogy a bíróság által kirendelt "B" plasztikai sebész szakvéleményében a korábban beültetett implantátum nem megfelelő volta miatt annak eltávolítását indokoltnak tartotta. A nem kellő körültekintéssel, illetve sikertelen orvosi eljárás következtében a felperes esztétikai jellegű elvárásai a kezelés nyomán nem oldódtak meg. Amennyiben a fent említett orvosi közreműködés maradéktalanul megfelelő lett volna, feltehetően nem kerülne sor újabb orvosi ellátás igénybevételére. Ez esetben az ismételt orvosi költségek megfizetése az alperest nem terhelné. Mindez azonban nem róható fel az

alperesnek, nem nyert egyértelmű bizonyítást az sem, hogy a felperes fejfájása összefüggésbe hozható lenne a bántalmazással. Emiatt az elsőfokú bíróság ítéletében meghatározott 1.500.000,- forint általános kártérítést és annak törvényes mértékű kamatait eltúlzottnak és megalapozatlannak tartotta.

Vitatta a megyei bíróság által megállapított 2.000.000,- forint és törvényes mértékű kamatainak a megfizetésére vonatkozó nem vagyoni kártérítést is. A felperesnél a sérelem következtében a társadalmi életben való részvétele tartósan nem változott meg és az életlehetősége sem tartósan, sem súlyosan nem nehezült meg. A felperes teljes értékű életet él, párkapcsolatban. Társaságba, illetve síoktató tanfolyamra jár és motorozni is tanul.

A bíróságnak a kártérítés összegét a per összes körülményeinek mérlegelésével belátása szerint kell megállapítania. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe azon hivatkozását, mely szerint a felperesnek a fejfájási panaszai már korábban is fennálltak. Ezen túlmenően eredményesebben kezelhetők lettek volna, ha az elmúlt 5 évben szakorvoshoz fordul.

A Pf.8.sorszám alatti iratában a korábban benyújtott fellebbezését akként módosította, hogy a felperesnek az általános kártérítés megfizetésére vonatkozó kereseti kérelme teljes elutasítását kérte. E körben vitatta a jogalapot és az összecszerűséget is.

A nem vagyoni kártérítés összegét 1.000.000,- forint összegben változatlanul elismerte, kérte azonban a kamatfizetés kezdő időpontját 2007.január 19. napjától kezdődően megállapítani. Ennek indoka az, hogy a felperes a kártérítési igényének érvényesítésével késlekedett, majd 5 év eltelte után nyújtotta be az ezzel kapcsolatos keresetét.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes perköltségben való marasztalását kérte.

Előadta, hogy a plasztikai sebész szakorvos alperes állításával ellentétben felperes panaszait igazolja vissza orvosilag. "B" szakértő kimondja szakvéleményében, hogy a korábban beültetett implantátum akkor logikus megoldás volt és csak annak a kontúrhiányból eredő elmozdulása miatt szükséges eltávolítása. Megállapítható a szakvéleményből, hogy a beavatkozás indokolt volt, szakszerűtlenségét semmilyen orvosi irat vagy szakértői vélemény nem támasztotta alá.

Az általános kártérítés összegszerűsége körében hangsúlyozta, hogy a plasztikai sebészeti költségek a jövőben elkerülhetetlenek, egy olyan kényes területen, mint az arcon elszenvedett sérülés nem volt helyreállítható egyetlen beavatkozással. Az idő múlásával korrekciókra lesz szükség, mely további fájdalmakkal és nem utolsósorban előre meg nem ítélt költségekkel fog járni.

"D" igazságügyi orvosszakértő egyértelműen megállapította, hogy a felperes 3. számú arcidege károsodást szenvedett, s ezen sérülése fejfájásos hajlamot hagyott vissza. Ennek következtében a felperesnek valószínűleg élete végéig gyógyszereket kell szednie. Ezen problémája már ez idáig is 200.000,- forint kiadással járt.

A nem vagyoni kártérítés összegét a megyei bíróság helyesen állapította meg. A bíróságnak az ítélete meghozatalakor az adott egyén, jelen esetben a felperes sajátos személyiségére vonatkoztatva kell megítélni az elszenvedett károsodás mértékét, illetve ehhez arányosítani a nem vagyoni hátrány nagyságát ellensúlyozni kívánó nem vagyoni kártérítés összegét. Egy ilyen fiatal nő életében fokozott hátrányt jelent az elszenvedett testi károsodás. Ahányszor tükörbe néz, eltorzult arca mindig emlékeztetni fogja a történetekre.

A pszichológusi szakvélemény szerint a felperesnél önértékelési zavar, pszichés problémák maradtak vissza a bántalmazással összefüggésben.

Az alperes módosított fellebbezése vonatkozásában hangsúlyozta, hogy a késedelmi kamat fizetési kötelezettség kezdő időpontját a bántalmazástól, tehát 2002. január 22. napjától kéri változatlanul meghatározni, a felperest késedelmes igényérvényesítés nem terheli. Az alperesnek a pert megelőzően módja lett volna a reparáció nyújtására, de ezt elmulasztotta.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp.253.§.(3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta el és azt az alábbiak szerint részben megalapozottnak találta.

Az alperes a fellebbezés benyújtását követően módosította fellebbezési kérelmét (Pf.8.sorszám és Pf.9. sorszámú jegyzőkönyv), ezért az ítélet tábla elsődlegesen azt bírálta el, hogy a másodfokú eljárásban a fellebbezés ezen módosítása megengedett-e.

A Pp.247. §. (2) bekezdése kimondja, a fellebbezési, illetőleg a csatlakozó fellebbezési kérelmet az elsőfokú ítéletnek fellebbezéssel, illetőleg csatlakozó fellebbezéssel nem érintett részére nem lehet kiterjeszteni. Egyébként a fellebbezési,

illetőleg a csatlakozó fellebbezési kérelmet - a tárgyalás bezárásáig - meg lehet változtatni.

Az alperes a megyei bíróság ítélete elleni 32.sorszám alatti fellebbezési iratában az általános kártérítés összegét csökkenteni kérte, a 36. sorszám alatti fellebbezési iratban pedig egyértelműen az általános kártérítés összegét 1.000.000,- forintra kérte leszállítani. Ugyanakkor a Pf.8.sorszám alatti fellebbezés módosításában teljes egészében a felperes keresetének az elutasítását kérte, vitatta a jogalapot és az összecszerűséget is. A Pf.9. sorszámú jegyzőkönyvben pedig a nem vagyoni kártérítés után fizetendő késedelmi kamatfizetés kezdő időpontját 2007. január 19. napjától kérte megállapítani.

Az ítéletábra álláspontja szerint a fenti fellebbezés módosítások a felhívott Pp.247.§.(2) bekezdésének a tilalmába ütköznek, meg nem engedett fellebbezés módosításnak minősülnek. Így az ítéletábra az elsőfokú ítéletet a 32. és 36.sorszámú fellebbezésben foglalt fellebbezési kérelem alapulvételével bírálta felül.

Az általános kártérítés összecszerűsége körében az ítéletábra osztotta az alperes fellebbezési érvelését.

A Ptk.359.§.(1) bekezdése szerint ha a kár mértéke - akár csak részben - pontosan nem számítható ki, a bíróság a károkozásért felelős személyt olyan összegű általános kártérítés megfizetésére kötelezheti, amely a károsult teljes anyagi kárpótlására alkalmas.

Az általános kártérítésre vonatkozó anyagi jogi szabályok alkalmazására akkor kerülhet sor, ha a kár bekövetkezte biztos, de mértéke bizonytalan. Egyértelmű a bírói gyakorlat abban, hogy általános kártérítés megállapítására nem kerülhet sor pusztán azért, mert a kár mértékének a megállapítása csak hosszadalmas és terjedelmes bizonyítási eljárás útján tisztázható. Amíg van megfelelő mérce a kár mértékének a kiszámítására, addig nincs helye az általános kártérítés megállapításának.

Az ítéletábra az általános kártérítés jogalapja körében nem osztotta a megyei bíróságnak az ítéletben kifejtett álláspontját a későbbiekben elvégzendő plasztikai műtét vonatkozásában. "B" igazságügyi plasztikai sebész szakorvos szakvéleményében azt rögzíti, hogy a későbbiek folyamán az öregedéssel az arc bőre általában megereszkedik, felperes esetében a sérülés következtében ennek a

megereszkedésnek a mértéke a két arc félen eltérő lehet, mely újabb műtét szükségességét is felvetheti. Ezen orvosszakértői megállapítás alapján, mely szerint a műtét távoli és esetleges az ítéltábla álláspontja szerint ítéleti bizonyossággal nem állapítható meg, hogy a jövőben biztosan felmerül a plasztikai műtét elvégzése illetve ennek elvégzésével felmerülő költség mint kár bekövetkezte. Így az ezzel kapcsolatos, a jövőben felmerülő költségek összege sem. Ugyanakkor a felperes fejfájása vonatkozásában a megyei bíróság helyesen állapította meg a beszerzett igazságügyi orvosszakértői és "C" igazságügyi pszichológus szakértő szakvéleménye alapján, hogy a bántalmazással összefüggésben keletkezett idegrendszeri károsodás a felperesnél fejfájás hajlamot hagyott vissza, amelynek gyógykezelése szükséges és indokolt. Az is megállapítható teljes bizonyossággal, hogy ilyen gyógyszerek szedésére a felperesnek a jövőben is szüksége lesz, aminek a költsége pedig pontosan nem állapítható meg.

Az elsőfokú eljárásban az alperes a 25. sorszámú jegyzőkönyv 4. oldal 2. bekezdésében a jogalapot elismerte, azösszagszerűséget azonban vitatta, 1.000.000,- forint összegű kártérítést ajánlott fel a felperes részére (25. jegyzőkönyv 4. oldal 5. bekezdés utolsó sora).

Az elsőfokú eljárás adatai alapján kétséget kizáró módon megállapítható, hogy az alperes az általános kártérítés jogalapját elismerte, sőt az eredetileg előterjesztett fellebbezésében is kizárólag csak azösszagszerűséget vitatta, a jogalapot nem. Az alperes elismerésére figyelemmel nincs jogi lehetőség arra, hogy a jogalapjában és az 1.000.000,- forintösszagszerűségben elismert általános kártérítés iránti keresetet az ítéltábla elutasítsa. Ezért az ítéltábla az általános kártérítés összegét az alperes által elismert 1.000.000,- forintba leszállította.

Az ítéltábla a nem vagyoni kárösszagszerűsége körében az alperes fellebbezési érvelését megalapozottnak találta.

Töretlen az e körben kialakult bírói gyakorlat abban, hogy a nem vagyoni kárpótlás jogszabályból következő kompenzáló funkciójára figyelemmel a pénzben nyújtott kárpótlásnak alkalmasnak kell lennie arra, hogy a nem vagyoni hátrányt bizonyos mértékben enyhítse, a hátrányos következmények elviselését megkönnyítse, miután a károsultnak olyan kárpótlás jár, amely az őt ért nem vagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges.

A nem vagyoni kárpótlásnak az a rendeltetése, hogy segítse a károsultat életviszonyainak, általában életvitelének a körülményekhez igazodó alakításában és

egyidejűleg biztosítsa a nem vagyoni hátrányból eredő nehézségek leküzdését, illetőleg más lehetőségek megteremtésével enyhítse azokat a hátrányokat, amelyek a károsodás folytán a károsultat érték.

A nem vagyoni kártérítés esetében minden perben egyedileg kell elbírálni a nem vagyoni kártérítés törvényi feltételeinek fennállását és a károsultat ért nem vagyoni hátrány súlyát, valamint azt, hogy a pénzben nyújtott kárpótlás alkalmas-e a nem vagyoni hátrány enyhítésére és a hátrányos jogkövetkezmények kiküszöbölésére.

A beszerzett igazságügyi orvosszakértői és pszichológiai szakvélemények, valamint a felperes személyes előadása és a kihallgatott tanúk vallomása alapján a megyei bíróság helyesen állapította meg a felperest ért lelki és testi sérülés súlyát, az összegszerűséget azonban a kár bekövetkeztekori értékviszonyokat figyelembe véve az ítéltábla megítélése szerint eltúlzott összegben határozta meg.

E körben figyelemmel kell lenni arra a tényre, hogy a pszichológiai szakvélemény szerint a felperes szenzitív, túlérzékeny, szorongó személyiség, így a bántalmazás következményei is fokozottabban jelentkeznek nála. Nem vitásan a felperest esztétikai károsodás érte, de munkaképessége teljes körűen fennmaradt, a pszichés problémák emberi kapcsolatait, munkavégző képességét csak enyhe mértékben időnként zavarhatják.

Ugyanakkor az elsőfokú eljárás adatai alapján teljes bizonyossággal megállapítható, hogy a felperes életkörülményeiben a bántalmazás bekövetkezte után pozitív változás állott be. Párkapcsolatban él, a felperes testi és lelki állapota is javult, társaságba, síelni jár, sőt motort is vezet.

Mindezen körülményeket mérlegelve az ítéltábla a felperest ért nem vagyoni hátrány összegét kárkori értékviszonyokat figyelembe véve 1.000.000,- forintban állapította meg. Ez az összeg a törvényes mértékű késedelmi kamatokkal együtt alkalmas arra, hogy a felperest ért nem vagyoni hátrányt enyhítse és segítse a hátrányos következmények kiküszöbölésében.

Nem alapos az alperesnek a nem vagyoni kártérítés kamatfizetés időpontjának megváltoztatására vonatkozó fellebbezése.

A Ptk.360.§.(1) bekezdése szerint a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes.

A felhívott jogszabályi rendelkezés alapján a felperes jogszerűen igényelte a kamatot a bántalmazás bekövetkeztének időpontjától. A jogérvényesítéssel való késlekedés nem járhat azzal a következménnyel, hogy a felperes a károsodás időpontja helyett csak a kereset beadásától kezdődően kapjon késedelmi kamatot. Az alperesnek megvolt a lehetősége arra, hogy perindítás nélkül is kompenzálja a felperest ért nem vagyoni hátrányt, ezt azonban elmulasztotta.

Mindezen indokok alapján az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§.(3) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

Az ítélet megváltoztatása kihatással volt az elsőfokú perköltség összegére is. Ezért ennek összegét az ítélet tábla a Pp.81.§.(1) bekezdése értelmében a pervesztesség, illetve pernyertesség arányának megfelelően leszállította.

Az ítélet tábla a Pp.81.§.(1) bekezdése szerint - a pernyertesség illetve pervesztesség arányának megfelelően - leszállította alperes által az állam részére - illetékhatalóság felhívására - fizetendő kereseti illeték összegét is, míg a 6/1986.(VI.26.) IM. számú rendelet 13.§.(1) bekezdése és 14.§-a értelmében a fennmaradó kereseti illetéket és költséget a felperes teljes személyes költségmentessége folytán az állam viseli.

A másodfokú eljárásban a pernyertesség illetve a pervesztesség aránya között számottevő különbség nincs, ezért az ítélet tábla a Pp.81.§.(1) bekezdése értelmében úgy rendelkezett, hogy mindegyik peres fél viseli a saját felmerült perköltségét.

A perindításkor hatályos 6/1986.(VI.26.) IM.számú rendelet 2.§.(1) bekezdés h./pontja értelmében a bűncselekménnyel okozott kár tárgyi költségmentes per volt, így az alperes a már felhívott Pp.81.§.(1) bekezdése és a már hivatkozott IM.számú rendelet 3.§.(3) bekezdése alapján köteles megfizetni az államnak a pervesztessége arányának megfelelő fellebbezési eljárási illetéket.

Győr, 2009. évi június hó 5. napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr.Lezsák József sk.
bíró